

syn til de diebliffelige vanffelige Forhold begynder at opføre en Bygning, hvis Construction er falsk, om end ikke paa samme Maade, saa dog i samme Grad, som tipligere. Det absolut Falske i den tidligere Construction, som førte til Oplosningen, det var, at man havde henstillet Provindsialstænder — jeg behøver ikke at gjentage, hvad der sidst blev sagt om de flesvigiske Provindsialstænders Indretnings indre Falskhed — at man havde henstillet, siger jeg, Provindsialinstitutioner, uden tilsvarende eensartede Statsinstitutioner; man hartad tvang Provindsialstænderne ind paa en saadan Vej, at de opførte sig, som om de vare en Statsmagt, og derved sonderede de Staten. Det er det Grundfalske ved den tidligere Stats-Construction (Tscherning: Hør!). Man havde Provindsialstænder, man havde Provindsrepræsentation, men man havde ingen Statsrepræsentation; man fristede Provindsialstænderne ind paa en Rolle, som om de vare en Statsmagt, og da man havde faaet 4 Statsmagter, saa maatte det Hele gaae i stykker. Denne Lærdom, troer jeg, er det største Baand, som vi, hvad enten vi indgive en Adresse eller ikke, lægge paa Regjeringen ved de Overveielser, den anstiller om den Plan, til hvis Gjennemførelse den trænger til vort grundlovsmæssige Samtykke.

Udenrigsministeren: Naar den ærede Rigsdagsmand, som sidst talte, har meent af mine Ord at kunne udlede, at jeg ikke erkjendte, at der maatte hvile Baand paa Ministeriet, saa troer jeg virkelig ikke at jeg behøver at retfærdiggjøre mig mod en saadan Fortolkning. En Minister, som ikke vidste, at der hvilede og maatte hvile Baand paa ham, de stærkste som muligt, de nemlig, som hans Samvittighed, hans Pligter og hans Ansvar for Kongen og Rigsdagen paalægge ham, kunde ikke nogen Dag være Minister. Naar den ærede Rigsdagsmand har meent, at jeg skulde ansee Rigsdagens Vorum i en Sag som denne for en Befaling; og at jeg havde ønsket, at den skulde blive udtrykt som en Befaling, saa troer jeg, at mine Ord tillige indeholdt, i hvad Forstand jeg meente dette, at det nemlig maatte blive udtrykt, om Rigsdagens Vorum var et

dable et Ministerium for at det siger, at et bestemt Mistillidsvotum vil være et Baand for det og en Befaling til at gaae. Jeg veed vel, at virkelige Befalinger modtager Ministeriet kun af Kongen, men et Mistillidsvotum er dog en indirecte Befaling, nemlig om at sætte sig i en vis bestemt Stilling til Rigsdagen eller om at gaae bort. Jeg skal ikke videre gaae ind paa, hvad den ærede Rigsdagsmand har fremført med Hensyn til Provindsialstænder-Institutionen, jeg skal i den Henseende forbeholde mig den Frihed, jeg mere end engang har gjort Fordring paa, nemlig til nu ikke at declarere mine Anskuelser om dette Spørgsmaal eller om andre til vor fremtidige Politik hørende Spørgsmaal, og først da at tale, naar jeg finder det gavnligt for Sagen at tale.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgfreds har Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning.

David: Med Hensyn til hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de District (Krieger) indvendte imod min Dpfattelse af nærværende Sag, og imod hvad jeg i den Anledning har yttret, skal jeg tillade mig en kort Bemærkning. Jeg erkjender nemlig ikke altid Rigtigheden af de Fortolkninger, som man undertiden gjør af mine Ord, om jeg end ikke finder Anledning til for Diebliffet at protestere imod slige Angreb. Derimod kan jeg ikke undlade ved denne Leilighed at protestere imod hvad man har tillagt mig; thi jeg har ikke sagt og har ikke kunnet sige, at Folkethinget ikke kunde gjøre noget Skridt uden i Samklang med Landsthinget. Jeg har derimod kun givet Dem at betænke, om ikke et Skridt, som Folkethinget gjorde i en vis Anledning, tabte en stor Deel af sin Betydning, naar det ikke skete i Samklang med Landsthinget, og jeg troer, at denne Anskuelse ikke blot er rigtig i og for sig, men at den ogsaa er vel begrundet med Hensyn til det Skridt, som for nærværende Diebliffet er under Dmtale. Dette er Alt, hvad jeg for Tiden skal tillade mig at yttre, da jeg kun har erholdt Ordet for at gjøre en kort personlig Bemærkning.

Lehmann: Jeg skal drage Thinget til Minde, at der for Diebliffet ikke er Spørgs-